Λακεδαιμονίων. κατλύματα δὲ, δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἅπερ τοῖς ἀνδραλίοις καὶ ἄλλοις ὑποδύμασιν ὑποβάλλεται.

CHRIST. Λακωνικάς.] Sic vocantur calcei viriles & elegantiores, vt fœminarum Siryonij. At Philocleon qui nihil de pristino statu mutare vult, vsum detrectat Laconicarum, & Laconicam (quamuis soleam) ingredi metuit, quia hostes erant Atheniensium Lacones. Sunt autem κατλύματα soleæ ex duriore aluta calceis subsutæ, quas nos Gallo-Franci à quadrata olim figura dicimus *Quarrelures*.

Βδε. Ἐνθες πότ' ὦ τᾶν κατάβαν' ἐρρωμένως
Ἐς τὴν Λακωνικὴν αὐτάς. Φι. ἀδικεῖς γέ με.
Ἐς τὴν πολεμίαν ὑποβιβάζων τὸν πόδα.
Βδε. Φέρε καὶ τὸν ἕτερον. Φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ' ἐπεὶ
Πάνυ μιτολάκων αὐτός ἐστιν εἷς τῶν δακτύλων.
Βδε. Οὐκ ἔστι ταῦτ' ἄλλα. Φι. κακοδαίμων ἐγὼ
Ὃς τις ὑπὸ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
Βδε. Ἀνυσόν ποτ' ὑποδυσάμενος. εἶτα πλατέως,
Ὡδὶ πορεύου, ξυφεστὼς τῇ σαλακωνίζων.
Φι. Ἰδού. θεῶν τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
Μάλις' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλατέων.
Βδε. Ὅτῳ; δοκεῖν σκόρδον ἠμφιεσμένῳ.
Φι. Καὶ μὴν πεθυμοῦμαί γε σαυλοπερκνῆν.
Βδε. Ἄγε νυν. ὑπισχνοῦ λόγοις σεμνοῖς λέγειν
Ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
Φι. Ἔγωγε. Βδε. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; Φι. πολλοῖς πάνυ,
Πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λαμία ἀλᾶσ' ἐπέρδετο.
Ἔπειτα δ' ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα.
Βδε. Μή μοι γε μύθους. ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων
Οἵοις λέγομεν μάλιστα τοὺς κατοικίαν.
Φι. Ἐγ' ὧδε τίνων τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν

BD. Infer pedem intrò, ingredere totis viribus
In hanc Laconicam. PH. hæc quidem est iniuria
Cogente si te in hosticam pedem feram.
BD. Cedò alterum. PH. Noli obsecro, quando in se habet
Digitum inter omnes additum Laconibus.
BD. At præter ista nil erit. PH. quàm sum miser
Cui nullus aderit in senecta pernio.
BD. At expeditè fac pedem hunc vt calcees,
Gressuque molli incede vel Salaconio.
PH. Nunc schema contemplator, & quem dinitum
Incessus æmuletur hic meus vide.
BD. Amictum, opinor, allio furunculum.
PH. Atqui cupido incessit vt nunc cæueam
BD. At verba potius dic honesta & seria
Coram eruditis & pudentibus viris.
PH. *Libenter. BD. ecquod ergo?* PH. *valdè plurima,*
Primùm vt prehensa Lamia pedebat solens,
Tum matrem vt olim Cardopion pessumus.
BD. Apage mihi istas fabulas, dic tãtummodò
Humana gesta quæque narrantur domi.
PH. *Certè inter omnes fabulas domesticas*

Σχόλια. Ἐνθες.] ἔνθες τὸν πόδα τοῦ εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. καὶ πεπάτει ἐρρωμένως. ἔνθες ἀντὶ τοῦ ὑποδύσαι. ἅμα μὲν πρὸς τὸ ὑποδήμα. ἅμα δὲ πρὸς τὴν χάραν. Εἰς τὴν πολεμίαν] ὁ μὲν εἶπε τὴν Λακωνικὴν ἐμβάδα. ὁ δὲ, ὑπενόησε λέγειν αὐτὸν τὴν χώραν.

CHRIST. Φέρε καὶ τὸν ἕτερον] Puta τὸν εὐώνυμον. Nam inter Pythagoræ præcepta, etiam istud fuit, Dextrum pedem in calceum præmitte, læuũ in ποδόνιπτρον id est peluim vel pelluuium.

Σχόλια. Χίμετλον.] ὅτι κυρίως νῦν, τὸ ἀπὸ τῆς ψύχους ὑπὸ τῶν δακτύλων τραῦμα. λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τοῦ ποδὸς, περὶ ὃ τὸ πάθος, καὶ ὅτι χίμετλον οὐ λέγουσιν ἑνικῶς. πληθυντικῶς δὲ, χίμετλα παρ' ὑπόνοιαν δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγαθὸν οὐδὲν λήψομαι, ὅς τις τῶν γεροντῶν οὐ λήψομαι. Διαβαλακωνίζειν] ἀβρυνθῆναι καὶ διαφθρυφθῆναι. οἱ δὲ, διαβαλακωνίζειν ἀπὸ Σαλάκωνος μαλακοῦ τοῦ Αὐτολύκου πατρός. ἄλλως. ἔοικεν ἐμφαίνεσθαι τῷ ὀνόματι τὸ Σαλακωνεύεσθαι, τικτέσι τὸ βαλεύειν τὸν πρωκτόν. ἔνθεν μὲν, διαλυκωνίζειν. ἐν δὲ τῇ Ἀρτεμιδώρου συναγωγῇ, διαλακωνίσειν. αἰτία δὲ τοῦ λεξειδίου, ἡ συνήθεια. μή ποτε γὰρ καὶ πεποίηται ὑπ' αὐτοῦ. εἰ δὲ μὴ ἐκδέξασθαι τὸ διαλακωνίζειν, τάχα ἂν λέγοιτο ἀπὸ Λύκου πενταθλου. φαίνεται γάρ τις καὶ μαλακώτερος γενέσθαι Ἀριστοφάνους. εἰ μὴ θαυμάσειν ὅστις μὴ καταβῶμεν. οἱ μὲν τὸν πένταθλον αὐτὸν Λύκωνα. ὁμοίως δὲ, ὅστις καὶ παρ' Ἑρμίππῳ, ἐν τοῖς δὶ τέτροις ὕστερον δὲ αὐτῶν καὶ στρατηγόν. καὶ καταβάζειν εἶδον καὶ σεσαλακισμένον. ἄλλως. ἀβρῶς καὶ μαλακῶς αὐτὸν διακίνησιν. ἀπὸ τινος Σαλάκωνος τρυφηλοῦ. τινὲς δὲ Σαλακωνίζει φασὶ, τὸ πρωκτὸν ἀχρῶς κινῆσαι. βῦλον δὲ καλεῖται τὸ φαῦλον καὶ διεῤῥυπκός.

CHRIST. Διαβαλακωνίζειν] Variæ notantur lectiones, quidam enim legunt διαλυκωνίζειν à Lyco quinquertione, qui motus molles edere solebat vt auctor est Amipsias, Alij (inter quos Artemidorus) διαλακωνίζειν, & sanè ad Laconas arbitror allusisse, sed hoc tantum, non autem ita scripsisse, rara enim in Laconibus τρυφή. Sed vulgata lectio mihi potior videtur. Est autem βαλακωνίζειν quod Tibullus dixit versare mobilem natem, hic est ἀβρύνεσθαι & διαφθρύπτεσθαι effluere in mollitiam & delitias facere, siue à quodam Salacone qui mollis fuit & cinædus (quem Autolyci patrẽ ferunt) siue quia βῦλον dicitur quod corruptum & fluxum est, vnde idem Comicus finxit τὸ βυλοπρωκτιᾶν quod est inhonestè moueri sedẽ, Id Latini cæuere vocant. Aristoteles tamen in Rhetoricis differre facit βαλάκωνας ἀπὸ τῆς τρυφερῶν Quasi illi molles sint, hi deliciosi tantum. Cicero libr. 7. Epistolarũ ad familiares meminit Salaconis, quo nomine, infamem aliquem cinædum notat. Menander etiam Glyceram inducit quę suas infirmitates vocari ait τρυφὰς καὶ βαλακωνίας. Et Hermippus in Dimetris, dixit καὶ καβλαβάζειν εἶδον δὲ σεβαλακισμένον. Quem Trochaicum versum sic interpretor Vidi eã conuiciantem, & indecorè mobilẽ. Apud Sudã Salaco pauper est sed diues videri vult.

Σχόλια.